

me, og om man kan bekæmpe en bevægelse på den måde, som man gør i øjeblikket. Det er jo dér, man tager grundlæggende fejl, og det er jo det, som vi tillader os at sige: at der tager man fejl.

Så spørger hr. Jens Hald Madsen: Hvad er alternativet? Jeg siger, at alternativet selvfølgelig er at styrke den civile del, at arbejde på at få en forsoning. Derfor var det fornuftigt, at forsvarsministeren åbnede op for, at man skulle forhandle med de kræfter, man er oppe imod i Afghanistan, og at få en frigørelse fra den amerikanske Enduring Freedom-operation. Det er fuldstændig uholdbart, at man parallelt med ISAF-operationen har en operation kørende fra amerikansk side, som er ren og skær krigsførelse.

Der er, synes jeg, en bred vifte af alternative muligheder frem for den der monomane, entydige, ensidige krigslinje, som regeringen er gået ind på.

Kl. 16:36

Formanden:

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 16:36

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg kan med det samme sige, at Enhedslisten stemmer nej til det her beslutningsforslag. Vi har længe kunnet se, at det går frygtelig galt i Afghanistan. Også her på det allerseneste har vi kunnet se, at det ikke fører til nogen løsning. Det har tværtimod styrket Taleban. Det fremgår også af den redegørelse, der er kommet fra Forsvarets Efterretningstjeneste, at talebanerne ikke er knækket. Tværtom, støtten til Taleban vokser.

Den vokser, fordi befolkningen jo ikke oplever, at de udenlandske styrker forbedrer deres situation. De ser afbrænding af opiummarker, og det ruinerer de lokale, der ikke har noget alternativ. De ser de mange drab på civile, og alle de ting er med til er at øge opbakningen bag Taleban. Den hidtidige strategi får det modsatte resultat af, hvad der angiveligt er hensigten.

Med hensyn til den debat, vi har om, at man skal have fremgang – for det er alle heldigvis enige om – og opbygning, vil jeg godt sige, at den tankegang om, at opbygningen skal ske, når vi først har vundet militært, er forkert. Hvis hver eneste skole, der bliver bygget, skal forsvares af en kampvogn, bliver der for få skoler og alt for mange kampvogne. Hvis en skole skal forsvares, skal den forsvares af befolkningen.

Det er dem, hvis børn bruger skolen, og som bor i området, der skal være garanter for skolens eksistens. De skal også være i stand til at forsvare sig – og det skal de have hjælp til, naturligvis – hvis der kommer nogle af de mest ekstreme talebanere.

Der er ingen tvivl om, at en anden udvikling, hvor der er fremgang – økonomisk, socialt og uddannelsesmæssigt – vil være med til at svække de ekstreme kræfter inden for Taleban og styrke andre, som ønsker en mere fredelig udvikling.

Med hensyn til at sende kampvogne af sted, som jeg synes vi får meget dårlige argumenter for, vil jeg da godt – ud over det, der er sagt om, at det har vi hele tiden været imod – lige læse op, hvad Storbritannien, som jo leder operationen i området, siger. Ja, de siger, at de har forståelse for den danske tilgang, og at de anerkender, at det er en suveræn dansk beslutning.

Det kan jo ikke kaldes nogen stærk opbakning til, at det er en klog beslutning. Det kan nærmest kaldes en erkendelse af, at det kan man ikke forhindre, når Danmark nu vil. Og det er ikke klogt, for det fører kun til en optrapning af den militære strategi, som har slået fejl. Det bliver et skridt mere ud i hængedyndet.

Derfor skal man gå en anden vej, hvor man omprioriterer indsatsen til fordel for fødevarerhjelpe og genopbygning, hvor man drejer rundt og i stedet for at styrke det militære styrker det civile, hvor man får et stop for drab og angreb på civile områder, og hvor man indrømmer og erkender, at varig fred i Afghanistan ikke skabes med militære midler, men kun gennem en civil indsats, og ved at man også tager forhandlinger med Taleban – som vi absolut ikke kan lide, slet ikke de mest ekstreme dele af den, men som alligevel er en stor militis med opbakning i den pashtunske befolkning.

Vi har ment, at de skulle inddrages i fredsforhandlingerne, og vi var glade, da vi hørte de nye udmeldinger fra forsvarsministeren. Tidligere er vi jo blevet gjort til grin, når vi har sagt, at Taleban skal inddrages, men jeg tror, at den eneste vej er at debattere, hvordan man gør det på en måde, så vi får demokrati, velstand og udvikling. Og det bør altså være sådan, også efter Irakkriegen, at flertallet her i Folketinget kan indse, at det altså ikke gøres med bomber, kampvogne og endnu skrappe militære midler, end der bruges i øjeblikket.

Det ser ud, som om der er flertal for at fortsætte den fejlagtige kurs. Vi synes, at de 245 mio.